

Abonamentele

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., $\frac{1}{4}$ an 2 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună
mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., $\frac{1}{4}$ an 3 fl. 50 cr.,
 $\frac{1}{2}$ an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

$\frac{1}{4}$ an 10 fr., $\frac{1}{2}$ an 20 fr., 1 an 40 fr.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

Insertiunile

Un șir garmond prima dată 7 cr.,
a doua oară 6 cr., a treia oară 5 cr.,
și timbru de 30 cr.

Redacțiunea și Administrațiunea:
Sibiu, strada Cismădiei Nr. 3.

Se prenumără și la poste și librării.

Un număr costă 5 cr.

Epistole nefrancate nu se primesc.
Manuscripte nu se înapoiază.

Sibiu, 5 Maiu st. v.

E lucru straniu: noi răbdăm, și Maghiarii își perd răbdarea, noi așteptăm și Maghiarilor li se uresce de atâta așteptare.

S'au făcut legi fără-ca să fi fost consultați și noi în toată regula.

Nu contestăm validitatea acestor legi, căci capul statului le-a sancționat și noi trebuie să ne supunem și ne supunem.

Atunci însă, când aceste legi s'au făcut, noi am cerut să fim consultați și angajați pentru susținerea noii stări de lucruri; am fost însă desconsiderați, tractați oarecum peste umăr, socotiți drept un element, care nu trebuie să aibă rol determinant în viața publică a patriei noastre.

S'au făcut dar legile chiar în ciuda protestărilor noastre, s'au prezentat spre sancționare drept expresiune a voinței comune a țării și s'au pus în aplicare.

Noi ne-am supus și ne supunem.

Am declarat însă atunci, că rău s'au făcut acele legi, pentru-că în condițiunile prescrise de ele Români nu vor pute lua parte la viața publică.

Nu s'a ținut seamă de această declarațiune a noastră: am fost luați noi Români drept un neam de oameni, care nu poate suporta o opozițiune mai îndelungată.

Au trecut acum 18 ani de zile și prevederile noastre se adevăresc.

În adevăr legile făcute fără de noi au împedat mersul regulat al vieții noastre constituționale.

Români au voit să iee parte la viața publică, în mare parte au și luat, dar în-țelul cu încetul s'au convins, că în condițiunile, în care li se ofere participarea, ea le este imposibilă.

Astfel a străbătut în cele din urmă pretutindenea convingerea, că noi Români nici nu trebuie să luăm parte la viața publică.

Și urmările retragerii noastre din viața publică sunt evidente.

Legile create în lipsa noastră, fiind odată și aplicate fără de controlul nostru, au fost în mod fatal nesocotite.

Căci, retrăgându-ne noi din viața publică, guvernul era lipsit de spriginul, care ar fi dorit poate să-l aibă, când toate elementele îl împingeau să nesocotească legile, pe cât ele ne erau nouă favorabile.

Acesta e rezultatul rezistenței noastre pasive.

Un rezultat trist, foarte trist pentru noi, dar nu mai puțin trist pentru actualul regim al Ungariei.

Căci în lipsa noastră guvernul Ungariei n'a avut destulă putere, nu destulă autoritate, ca să impună respectul legilor.

Aceasta trebuie să o dovedim, ca să se lămurită necesitatea participării noastre în condițiunile onorabile la viața publică a Ungariei.

Ceea ce s'a făcut în lipsa noastră e rău și nu se mai poate desface decât

tot de cătră factorii, prin care s'a făcut: noi ne supunem întocmai precum ne-am supus dela 1850 înainte puterii stabilite în patria noastră cu „suprema autoritate“ a cuceritorului.

Un drept însă avem și noi: dreptul de a nu ne folosi de dreptul de alegere, care nu ni s'a dat în condițiunile cerute de noi, de a ne considera ca fiind oarecum tot în condițiunile, în care ne aflăm până la 1863, în ceea ce privește viața publică.

Ne supunem puterii centrale, nu voim să controlăm faptele ei, nu voim să înrurim asupra ei: suntem cei mai fideli supuși ai Maiestății Sale Regelui Ungariei întocmai precum am fost mai înainte cei mai fideli supuși ai Maiestății Sale Împăratului Austriei.

Avem însă totodată și îndrăzneala de a afirma, că așa nu e de loc bine nici pentru noi, nici pentru patria noastră.

Că nu e bine pentru noi, aceasta o simțim cu toții. Ne plângem mereu, că suntem jigniți în desvoltare, că ni se nesocotesc chiar și puținele drepturi, ce ni s'au acordat în lipsa noastră, că ni se fac mii și mii de neajunsuri.

Că nu e bine nici pentru patria noastră, aceasta trebuie să o dovedim.

Și dovedile trebuie să le adunăm cu toții.

Nu e destul să ne plângem; trebuie să și arătăm anume casurile, în care am fost nedreptățiți, dacă am fost.

Avem drepturi clar formulate prin legi create în toată regula. Nu vom înceta a ne plânge, că sunt prea puțin aceste drepturi pentru noi, nici de a cere să ni se acorde mai multe, dar dacă monarhul nostru a sancționat odată legile, noi ne suportăm soarta cu rezignațiune.

Dar trebuie să fie știut, dovedit, pus mai presus de ori și ce îndoială, că nu sunt respectate nici puținele drepturi ce ni s'au acordat.

Altfel opozițiunea noastră n'ar fi pe din destul justificată.

Ne adresăm dar la cetitorii nostri și la toți Români în genere și-i rugăm să ne comunice date pozitive despre casurile de nedreptățire ce le sunt cunoscute. Căci dacă este o mare nedreptate de a învinovăți pe cineva, că a făcut nedreptăți, când nu le-a făcut, este o datorie cătră țară și tron de a dovedi, dacă le-a făcut ori nu.

Specificăm dar casurile, pentru care cerem informațiuni.

1. Presiuni electorale, corupțiuni sistematice în alegerile de tot felul fie prin bani, fie prin promisiuni, fie prin amenințări, în sfârșit, tot ceea ce împedecă libera exprimare a opiniunilor.

2. Jignirea libertății în ceea ce privește viața comunală și cea comitatensă și în deosebi mijloacele, prin care s'a scos limba română din administrație, unde ea a fost mai înainte în us.

3. Măsuri luate în materie de instrucțiune publică, pe cât ele nu sânt conforme cu legile positive.

4. Jigniri în materie de justiție și în deosebi în ceea ce privește limba și numirile.

5. Persecuțiuni de tot felul.

Primim sarcina de a verifica noi însine datele ce ni se vor comunica și de a le coordona, nu ca un act de acuzare contra actualului regim, ci drept materie de studiu pentru cei ce doresc și trebuie să formeze o opiniune clară asupra pozițiunii noastre actuale și asupra condițiunilor, în care ea s'ar pute schimba spre bine.

Ear dacă concetățenii nostri maghiari își vor mai fi perșind răbdarea, ca în Cluj, s'o păstrăm noi pe a noastră și să ne urmăm lucrarea pacinică în tignă.

După scirile ce comunicăm în numărul de astăzi din Cluj și din Blaj, nicio dată situațiunea n'a fost în patria noastră mai încordată ca acum și nicio dată noi Români n'am avut mai multă trebuință de tact și de hotărire bărbătească.

Am fost dar plăcut atinși de bunul cumpăt al fraților nostri și fără îndoială ei vor fi aprobați de toți oamenii serioși. Căci nu poate fi pentru noi un semn mai bun, nu o mai vedită aprobare a condiției noastre decât nervositatea adversarilor nostri. Și dacă foile maghiare din Cluj aprobă rescoala făcută de tinerimea maghiară asupra societății culte române, noi trebuie să ne păstrăm dignitatea și sângele rece.

Aceasta nu e poltronerie, nu cum-va să o iee cineva drept poltronerie: e linia de conduită a unui element de ordine și de cultură.

Dacă noi am fi minoritate în Ardeal, dacă Clujul nu ar căde sub munții apuseni, în apropierea moșilor, atunci ar trebui să respingem atacul ce ni se face, pentru-ca să nu ni se poată arunca vorba de poltroni. Așa însă, când țara Ardealului sântem mai ales noi și tot noi o ținem ocupată din toate părțile di-n afară, „opinca română“ insultată trebuie să fie îngăduitoare și rezervată.

Să-i lăsăm să se compromiță, să-și dea toată arama pe față, căci nimic nu ne poate folosi mai mult ca aceasta. Lucrul de căpetenie este, ca să nu ne compromitem și noi dimpreună cu dênșii.

De primejdie să nu ne temem, căci nu trăim în pustiu, ci în mijlocul Europei, și este un interes al Ungariei și al națiunii maghiare în deosebi, ca mai ales acum noi să nu fim serios amenințați.

Ear dacă ei nu vor ține seamă de acest interes al țării și al națiunii lor totodată, atunci cu atât mai rău pentru dênșii și cu atât mai bine pentru noi.

Revista politică.

Situațiunea generală a Europei e neschimbată și nici un eveniment mai însemnat n'a agitat opiniunea publică în cursul acestei săptămâni.

În Germania cestiunea legilor create pentru suprimarea curentului socialist a fost rezolvată, în urma unui discurs rostit de Principele Bismarck, în sensul dorit de guvern.

Cestiunea conferenței convocate în cestiunea Egiptului nu a ajuns încă a fi definitiv rezolvată, de și toate puterile au exprimat, unele, ce-i drept, cu oare-care rezervă, aderarea lor. Însă pozițiunea cabinetului Gladstone, pare a fi în mare grad sdruncinată în urma desastrelor suferite în Egipt, ceea ce face să nu aibă destulă autoritate spre a grăbi întrunirea conferenței.

Mult au contribuit la slăbirea pozițiunii cabinetului englezesc succesele cabinetului francez în Indochina. Era de temut, că Franța va fi tirită prin expedițiunea din Tong-chin în complicațiuni grele, și că va trebui în cele din urmă ori să se retragă ori să între într'un războiu serios cu imperiul chinezesc. Dar pacea s'a încheiat în nisce condițiuni, care îi dau Franței poziția de biruitor.

Un interes deosebit are pentru noi situațiunea României.

Crisele de care am vorbit într'unul din numerele „Tribunei“, nu s'au rezolvat încă, ba au devenit în urma conflictului de pe piața teatrului mai acute. În tot cazul însă spiritele par în România mai agitate decât în adevăr sânt, de oare-ce cauzele de neînțelegere sânt mici și produc ferebrea tocmai fiindcă lipsesc altele mai mari.

Se vorbește atât de o remaniere a ministeriului, cât și de retragerea d-lui I. C. Brătianu, ceea ce pare mai puțin propabil. După opiniunile exprimate de diarele mai bine informate înțelegerea între d-l J. C. Brătianu și dl C. A. Roseti se va stabili, cabinetul se va remania, legea electorală se va revizui și numai după alegerile pentru viitoarea cameră ori în vederea lor se va pute aștepta, dacă este ori nu venită situațiunea, ca dl Brătianu să se retragă.

Corespondențe particulare

ale „Tribunei“.

Cluj, 16 Maiu 1884.

D-le Redactor! Ziua de ieri a fost tot așa de tristă pentru Români din Cluj ca și cea de alaltă ieri despre care v'am fost scris.

Maialul s'a început la 7 oare. Publicul înfățișat după ce comisiunea emisă din ședința Românilor ținută ieri la 12 oare a raportat, că primarul cetății D-l Minorich a promis, că nu li se va întâmpla nimic celor adunați și că va face totul pentru susținerea ordinii.

Mulți n'au crezut acestei promisiuni și durere acestia au avut dreptate, căci necum să fi dat ajutor celor adunați la maial pentru ca să fie asigurați cu viața, după ce și plata de 10 fl. 50 cr. a luat-o sub titlu de tacsă pentru poliția cerută, dela

comitetul arangiator, din contră cei ordinați pentru susținerea ordinii grigiau cu scumpătate, ca să nu se întempe ceva tumultului adunat, la vre-o 5, 6 sute de Maghiari, cari sbierau pre la 9 oare în grădina mahalului următoarele strofe cântate în goană sêlbatică:

Kerek ez a zsemle,
Tedd vad oláh zsebre,
Dugd be vele szádat
S tiszteled a hazánkat:
O te büdös booskor!

Kerek ez a világ,
Sok helyt nyílik virág,
Oláhnak csak egy a:
Bitófa fa virágja.
O te büdös booskor!

Kerek ez az ország,
Tiszta magyar ország:
Ki ellene bödtül,
Kergesd ki e földröl,
Azt a büdös booskort.

(Rotundă-i fronzela aceea,
Pune-o Românule sêlbatic în busunar,
Astupă-ți gura cu ea
Și cinstește patria noastră:
O tu opincă puturoasă!

Rotundă e lumea aceasta;
În multe părți crește flori;
Pentru Români nu e decât una:
Floarea furcilor:
O tu opincă puturoasă!

Rotundă-i țara aceasta,
Țară curat maghiară,
Cel ce urlă contră-i
Gonesce-l de pe acest pământ,
Pe acea opincă puturoasă.)*]

Apoi toastele cele revoluționare precum că Români sunt burueni, lipitori și șerpi în sinul lor și că toți trebuie spânzurați! Era o privescătoare revoltătoare, purtarea acestor tineri, cea mai mare parte galbini și secați de viață în etate de 18—24 ani în urma corupțiilor celor mari ce le comit mai în toată noaptea cât studiază la universitate! O față de om cuviincios nu era între densii, ci figuri problematice, în care se vede că ura națională roade cu grosul puterile minții.

Strigat'au să trăească Ungaria independentă, Kosuth și cei ce sunt de o părere cu el! Peară Valachii și cele lalte burueni din țară!

La toate aceste Români au privit cu rezervă. Sbiereau ca să-și iee pâlăriele toți, când pomeniau numele lui Kosuth. Români tăceau. Odată însă, când au strigat că să trăească cel dintăiu ungur, regele Francisc Iosif, éljen, Români încă si-a redicat pâlăriile și au strigat tare „se trăească!“ Mai târziu, începând a se îmbêta gloata, după ce Români au văduț că D-l căpitan al cetății Deák Pál nu-și împlinesce promisiunea ce o a făcut D-lui părinte Podoabă la 10 oare, că adecă va împrăscia acest tumult sêlbatic, ca se nu turbure petre-

*) Le cerem scuse cetitorilor nostri pentru-că le comunicăm în limba noastră moșicească acest specimen de cultură universitară. Altfel în interesul răspândirii acestei culturi, ca buni patrioți, rugăm pe colegii nostri dela „Gazette de Roumanie“, „Independance Roumaine“ și „Revista Lumii Latine“ să o traducă în franțuzesce, ear pe cei dela „Frăția Romană — Italiană“ să o răspândească în limba italiană. Redacțiunea.

cerea, s'au decis a merge acasă. Cu ocaziunea mergerei insultele și batjocurile s'au îndecit și durere că nici damele nu au fost scutite de insultele sêlbaticilor acestora.

Poliția se vede că-i secundează. Tribunalul nici grija nu are. Multe familii române s'au pus pe cugete, că unde se se mute la sate mai cu seamă copii, a căror viață asemenea nu e asigurată nici pre un moment.

E destul să vadă, că 2 Români vorbesc românește pre strade ca să-i fluere și să scuiepe după ei chiar și Țiua și să-i oprească a vorbi românește în „tiszta magyar város“-ul acesta.

Ați s'a făcut arătare la Tribunal și s'a rugat președintele, ca să intervină, căci faptele acestor sêlbatici cari acum nici mănâncă, nici umblă la prelegeri, ei să adună prin locuri secrete, consultându-se despre continuarea acestui patriotism maghiar, au pus pe cugete serioase pre toți Români.

Batjocură ca și aceasta nu i s'a mai întemplat unui popor cum sunt Români din Cluj de când e lumea!

Femeile române în desperare, pruncii plâng, părinții îngrijiiți de soții și prunci, viața și averea lor nesigură pre un moment! Nu se pot nici înțelege la olaltă asupra celor de făcut, căci oardele barbare sunt pregătite în tot momentul să năvălească asupra lor!

Cele trei Țiare locale aplaudă și îmbărbătează pre acesti nefericiți la aceste fapte barbare.

D-șeule! ce a ajuns poporul român cel credincios tronului și patriei, cum își ia respłata pentru credința sa!

Preoții români sunt siliți a părăsi parochia, ba cel gr.-or. s'a și mutat deja la sat. Răspunderea fie a D-lui primar despre urmări, care rîde par'că și aplaudă în sine purtarea cea brutală a sêlbaticilor studenți!

Coresp.

Blaj 4/16 Maiu 1884.

Câteva familii opidane de aici, parte inteligenți mireni, parte neguțatori, parte meseriași, avurăm o Ți, o Ți din care sperăm să urmeză un viitor onorator pentru opidul nostru.

Țiua de 3/15 Maiu devenită sêrbătoare a națiunei române din întreaga monarhie, nu poate trece o dată măcar, ca opidani nostri români, fără diferență de condițiune, — să poate Țice dela vlădică până la opincă, — să rămână nemișcați de ea în simfemântul lor intern; au fost mișcați și în Țiua de ieri.

Și într'aceasta nu e nimic de mirat; Țile de acestea memorabile au toate națiunile, toate profesiunile, ba și state și corporațiuni se bucură de ele. Eaca: Evreii până ați serbează rentoarcerea lor din robia babilonică, Nemții serbarea lui

pentru alții, atenți, îndatoritori, puind dorințele altora totdeauna mai presus de ale noastre.

În deosebire de aceste, etichetă sunt regule de purtare, care se stabilesc prin convențiune și pe care le învățăm din deprindere ori, mai anevoia, din cărți făcute anume pentru aceasta. Cum se leagă e cravată, cum se face un compliment, cum i se dă unei dame brațul, cum se șade la masă, cum se primesce și cum se întoarce o vizită, aceste și altele de felul acestora sunt regule de etichetă, care în deosebire orășe ori în deosebire cercuri sociale nu sunt același.

Buna cuviință cere să iai informațiuni despre regulele de etichetă ale cercului social, în care te afli, și să te Ții de ele. Ar fi o lipsă de bună cuviință de a ne purta într'o societate burgeză ca ntr'una aristocratică.

Politeța e pretutindenea aceeași: a face în toate împregiurările ceea ce le este plăcut, măgulitor, dorit celor ce se află în preajma noastră.

Ceea ce trebuie să aibă tot omul e buna cuviință.

Căci trăim în lume, atêrnăm de ea, avem un mare interes, ca oamenii să-și facă o bună părere despre noi și este, pe lângă toate celelalte, și o lipsă bună cumpenire de a face, ca alții să ne socotească mai răi decât sîntem în adevăr, și rău este acela, care jignesce pe alții.

Tocmai de aceea buna cuviință nu se învață, ci se simte, și cel mai încult om, dacă nu este rău din fire, scie în toate împregiurările vieții cum să se poarte, ca să nu jignească pe alții. Astfel Țeratul român, fie chiar și cel mai încult,

Luther, Ungurii Țiua de 15 Martie. — Serbătorile din bisericile diferite ce sînt alt-ceva decât Țile memorabile din istoria credincioșilor lor? în statul militar d. e. încă și regimente singuratică și-au Țile lor memorabile, ce le serbează cu cea mai mare solemnitate; de nu mă înșel în informațiunea ce o am, orașul Brașov până în timpurile mai recentă a serbat fuga din Deal.

Trebuia să se serbeze și aici ieri serbătoarea națională.

În vedere însă, că serbarea Țilei de 3/15 Maiu în anii precedenți se conducea de tineret, care de când e lumea și pre tot locul a fost de temperament mai viu; precum nu place altora și în deosebi sferile ce dispun despre putere, află în aceea cauză de displăcere, au fost sfătuiți cei ce s'au consultat, că da, să serbăm memoria adunării dela Blaj, dar aceea să fie o sêrbătoare pacinică, dar nu o demonstrațiune; și să le fie Țis spre laudă celor ce s'au consultat, ei încă au consimțit. De aci a urmat, că eri s'a lăsat cursul îndatinat al Țilei de tîrg, și a rămas ca astăzi să ni se sêrbeze un părăstas în biserică parochială întru memoria celor mai de aproape reposați ai nostri, ca tați, mame, frați, surori etc. spre ce l'am și invitat pre capelanul local personalminte, oferindu-i plata cuviincioasă. După servițiul Dșeesc noi laicii să mergem apoi la piatra din câmpul libertății cu banda noastră musicală, compusa din indiviți toți opidani de ai nostri, acolo să ne cânte un „Deșteaptăre române“, — și cu aceasta să ne rentoarcem în ordine frumoasă. Și ajuns în oraș apoi să ne împrăsciam fiesce care la ale noastre. —

Având promisiunea d-lui capelan, astăzi ne-am și dus dară la biserică cu bărbați, cu dame cu tot, și ne-am așteptat popa să ne sfințească colacul de parastas, s'a tras și clopotul; popa pofit ni s'a arătat la început, dar a obiecționat că are îndrumare dela parochul-protopop cumcă ar fi trebuit acolo să se ceară facerea parastasilui.

Eu așa sciu, că e destul și crâșnicului de a-i preinsinua în Țiua precedentă.

Destul atăta că capelanul nostru nu s'a mai reintors, despre d. paroch-protopop s'a spus trimișilor nostri că nu e acasă, e dus la Bucerdea.

Aceasta n'a fost drept, chiar acum îmi veni nunțiul cu scirea, că pre la podul de pre Têrnava mică d. protopop Blașian astăzi nici cătră Bucerdea, și nici altmintrea n'a trecut.

În capet nici un popă n'a voit să vină să ne facă parastasil; a venit numai cantorele, care ne-a Țis un „tatăl nostru“ și cu aceasta colacul mare de parastas ni-a rămas în biserică neservit.

Acest colac numai în memoria morților nostri poate fi servit; până ce vom

cere noi servirea lui trebuie servat acolo în biserică parochială noi după ce am venit în fiesce-care pre la ale sale.

De servițiul preoțesc s'a prima parte a întreprinderii cerea parastasilui. Că ce după aceea, aceea a fost treaba preinsinuat; nimic nefrumos, fost la cale, n'am voit să fac Țiunea pacinică în tot cazul și de acolo, că Țilei prime d. memorabilă de Blaj i-am dat din unele părți au fost rici asupra acelei Țile, și am făcut ce am făcut.

Ce să fie însă acum cu Fie, ca acela să dea hără celor flămânți pentru serbarea Ționale române ce s'a Ținut în câmpul libertății la 3/15, Maiu 1848.

Memoria Țilelor Țisei adu să treacă din inima Românilo austro-ungar nici după 36 dară trebuie regulată serbarea mai agiteze în tot anul. prece tează sêrbătorile pascilor la n alții a lor Țile memorabile.

Regularea s'ar putè face pre — și anume:

În înțelesul Ș-lui 22 g., 1871, comuna e manipulată publice polițiali; și în înțeles a, b, din același Ș. în cauzel ea decide și escută dicisiuni membrii sei de primărie alesi.

Pe această basă, reprezent poate se decreteze de sêrbătoare Țiua de 3/15 Maiu, și să se e-mariul său ca ceea în tot a-beze din oficiu; statorind tot programul de serbare; care a urmatorul:

1. La 9 oare primarul și „primăria, cătră care se pot în de reprezentanță, și din public mers de banda musicală, pleacă dană. și merge în ordine în câmp până la piatră.

2. Ajuns conductul la piatră, descoper capetele, banda musicală „Doamne ține.“

3. Primarul, ori pre resp oare-care, ține o vorbire în me dela 1848, în care cei adunați păstrarea credinței străbune cătră birea de patrie, și la viețuirea în a națiunile conlocuitoare, — precum decreteate în adunarea memorabilă 5/17 Maiu 1848 în acest ipissim deamnă la observarea legilor în suire în progresare pacinică prin cultivarea sciințelor.

4. Banda musicală întoarnă „române.“

5. Primarul cu membrii de acopere capul, și cu el tot public premers de primăria, și aceasta banda musicală pleacă înapoi la și de aci se reîntoarce fiesce-care

Foița „Tribunei“.

Cuviința.

— Vorbă de clacă. —

Se vorbește de politeță, de etrichetă și de bună cuviință: sînt aceste trei lucruri deosebite ori sînt numai trei cuvinte, care însemnează același lucru?

Sînt trei lucruri deosebite.

O domnișoară a cântat într'un salon ori la un concert de bine facere: buna cuviință cere să ne manifestăm mulțumirea în modul cel mai puțin sgomotos și mai puțin ostentativ, cu tot respectul, cu toată reserva. Ar fi o lipsă de bună cuviință de a bate cu piciorul în pământ ori de a striga „bravo!“ mai tare decât cei-lalți. Căci, deși se poate ca mulțumirea noastră să fie mai viuă decât a celorlalți, domnișoara aceea nu a cântat mai virtos de dragul nostru.

Dar a cântat rău domnișoara: Țicem din politeță, că a cântat bine.

Din bună cuviință nu se poate Țice aceasta; buna cuviință cere numai să nu Țicem, că a cântat rău și să tăcem poate, dacă nimeni nu ne cere părerea.

Unde e dar deosebirea între aceste două lucruri?

Buna cuviință cere să nu jignim pe nimeni fie prin înfățișare, fie prin purtarea noastră, ear politeță să ne facem pécăt se poate de plăcuți

e scit ca om foarte cuviincios, atent și cu deosebire rezervat față cu oamenii ce-i sînt stăini.

Cu toate aceste oameni cu cultură adeseori superioară, sînt lipsiți de bunacuviință.

Te uști la el, și chiar și numai înfățișarea lui te supără: haina nu îi este curată, pèrul nu îi este peptenat, mănile nu îi sînt spălate, când merge pe uliță, să duce par'că n'ar mai fi pe lume alți oameni afară de dînsul, și se lovește de toți trecătorii, când șade, își pune picioarele în calea altora ori le expune vederii tuturor.

Dacă stai de vorbă cu el, ori strigă pre tare, ori face gesturi agitate ori, ceea ce mai adese-ori se întemplă, nu alege de loc nici cuvintele, nici ideile, ci întrebuițează cuvinte prea aspre și spune de obicei mai mult decât ceea ce în adevăr a intenționat.

Dacă ai a face cu el timp mai îndelungat, e violent, țifnos, se supăra pentru cele mai mari nimicuri și, om bun ce este, și se pare adese-ori însuportabil.

Ai în sfîrsit, sentimentul, că e lipsit de atențiunea elementară, pe care trebuie s'o aibă tot omul față cu semenii săi.

Ei, bine! de ce nu are acest om simțimântul de bună cuviință, care nu-i lipsesce nici celui mai încult sătan.

L'a perdut, — l'a avut, dar l'a perdut.

Se perde simțimântul de bună cuviință și trebuie neapărat să se piardă, când timp mai îndelungat trăim numai între oameni, cu care avem relațiuni confidentiale, căci față cu acestia iubirea și sinceritatea țin locul bunei cuviințe.

Deprinși a trăi cu asemenea mai mult ori mai puțin indiferență lalți, și dacă ei nu deșteaptă pri rămâne numai sinceritatea, ear alment foarte supărător în relațiune ce ne sînt mai mult ori mai puțin, adese-ori sinceritatea este idencă cu

Deci dar și prin urmare că bună cuviință nu se poate dobî și el să ivește și se desvoltă prin rela cu oamenii ce ne sînt mai mult străini și ajunge la cea mai înaltă urma contactului mai îndelungat tot străini și noue mult superiori nesuferiți.

În acest cas el este tact, socială.

Cu cât e mai larg cercul, și cu cât mai deosebite sînt elem compun, cu atât mai repede se tact social în noi, căci pe cât com La pe un amic, pe atât de mare cu produce o bună impresiune asupra în este indiferent, ori poate chiar ad

Ear adversarul cel mai hot este femea: cea mai bună scoalțu viință sunt relațiunile cu femeii, m iubim și care nu ne iubesc pe noi

E o scoală tristă aceasta, că început, în urmă devine cea mai ste

„6. După meadă-ți mai! în loc corespun-
„dător, unde ordinea bună se pădește de primărie.”

O astfel de decretare a reprezentanței opidane nu s'ar lovi nici în punct. f. din §. 26 a legii sus citate, prin urmare nici de subțernere la municipiu n'are lipsă, și nu va căde nici sub asprimea §-lui 32 din aceeași lege; din contră ar sta sub scutul §-lui 28 al aceleiași legi, adecă de a se pute face reprezentațiune de drept la guvern în contra a ori-ce amestec din partea municipiului; pentru-că toată comuna are drept de a-și decretă serbătoare comunale, când prin aceea nu vatămă nici un interes estraneu ori intern.

Nefiind lucrul de față numai al meu aștept cu sete se nisuiască și alți competenți întru clarificarea lui.

Un membru al reprezentanței opidane.

Lugoș 12 Maiu 1884

Alegerea din Sasca.

În 11 l. e. a fost o deputațiune de notari și juđi comunali la dl Simonescu și i-au oferit candidatura pentru cerc electoral Sasca. În acest cerc dela 1861 începând tot d-l V. Babeș a fost candidat și de repetate ori ales de deputat. Așa se scie că candidatul partidei naționale și în acest an este dl V. Babeș. Aceasta o scie și având în vedere pozițiunea ocupată de dl Simonescu și spriginul, — pre carele nime ca DS'a nu la avut dela Romanii din acest comitat, nu se crede și nu se așteaptă, ca se primească candidatura în contra d-lui Babeș.

Aceasta însă s'a întâmplat spre cea mai mare înfrigare a noastră, căci vedem deja bărbați ca Simonescu spriginind sumțările ce se fac între frați, ba îl vedem lovind și el în solidaritatea națională.

Românilor din Sasca nu avem ce le dăce, căci i cunoaștem tari în credință și nevînși și vor sci ei să-i dea dl Simonescu o lecțiune, că cel-ce voiesce se conteze pre spriginul Românilor, trebuie se fie Român în graiu și faptă, căci în dietă ne trebuie bărbăți cari se reprezente simțemintele și dorințele poporului, ear nu să fie oficianți credințioși ai guvernului, și dacă a cređut dl Simonescu și alții, că încrederea ce am pus-o în el față de un Ungur mai slab în sciință și cu mai puțin ani de serviț, i-o păstram și acum, acela se înșala.

Nici când nu ne-am așteptat, ca aceea încredere manifestată cu multă abnegațiune și cu multe jertfe se voiască D-Sa a o folosi în contra noastră, în contra bărbaților noștri de frunte, în contra santei noastre cause, și nunumai, ci din contră cu valoarea dată persoanei sale prin noi, cu aceasta valoare se se face unalta impiloratorilor noștri.

România.

Discursul rostit de Dl T. Maiorescu.

Un al treilea argument și termin.

D. Roseti a aruncat cuvântul că „este corupțiune la temelia legii electorale” — așa dăce dl raportor. Este o mare greutate, d-lor deputați, pentru fie-care din noi, când este vorba să ne orientăm în viața publică; este greutatea că, în nomolul, în mulțimea de idei, de principii, de curente parțiale mai mici, de cuvinte ce se aruncă, și mai bine dăcend, de necesități reale ce par a se impune, se alegem pe cea mai importantă, și o despărțim de cea mai puțin importantă, pe cea mai urgentă și se o deosebim de aceea care mai poate aștepta. Multe lucruri sunt bine de făcut, multe rele sunt totdeauna de stirpit; dălnica viață publică nu consistă în alta decât a îndrepta un rău, ori a face un bine sau a face un rău pe care alții trebuie să vie să-l îndrepteze. Mulțimea de lucruri bune ce trebuie făcute și mulțimea relelor, cari trebuie combătute în ori-care stat, este foarte întinsă, este enormă, și este dar evident că cesțiunea cea practică nu este de a arăta relele și idealurile de bine, ci este de a arăta: pentru ce cutare rău trebuie acum și nu altă-dată îndreptat? Pentru ce el mai întâiu și nu altul? Pentru ce acest bine făcut acum și altul atunci, și pentru ce nu vice-versă? Este, prin urmare, cam naivă întrebarea: apoi nu există corupțiune la temelia legii electorale? Dacă prin această întrebare vrea să se dovedească și necesitatea reformei constituționale tocmai în acest moment și în acest mod. Căci asemenea formulări generale de critică în contra relelor existente se pot găsi cu grămada.

La întrebarea d-lui Roseti despre corupțiunea în legea electorală, se pot pune multe alte contra-întrebări. De exemplu: nu este așa că este corupțiune în administrațiune? Sau alt rău: nu este așa că este corupțiune în numirea magistraturii? — nu în magistratura de fapt, căci toți am recunoscut că magistrații noștri în marea lor majoritate s'au ținut la o onestitate mai presus de cât legea după care au fost numiți, (Aplause) dar este corupțiune în modul cu care se fac numirile în magistratură, de cătră puterea executivă. Ce corupțiune? Corupțiunea pe care a arătat-o însuși dl ministru de justiție: influențele,

hatărurile, presiunile parlamentare și prefecturale. Un al 3-lea rău: nu este corupțiune în numirea funcționarilor administrativi? Ce? Se aleg la noi prefectii, sub-prefecții și ceilalți funcționari administrativi, după merit, după valoarea lor în lucrarea specială, ori după influențele și după recomandățiunea oamenilor puternici, și după mici necesități electorale? Când am supune noi, nu la un sufragiu universal, dar măcar la o votare liberă între noi în Cameră, pe prefecții ađi în ființă, pe câți i-ați primi d-voastră cu majoritate ca buni prefecți? (Aplause).

Va să dăce toate aceste lucruri sunt rele și dacă am întreba, dar nu așa *pro forma*, oficial, ci ca oameni de omenie și sinceri, dacă am întreba majoritatea alegătorilor noștri.... dar lasă alegătorii, cată să eșim acum pe stradă, în Bucuresci, și să întrebăm pe fie-care din casă în casă: d-le ce vrei? Vrei să ai un tribunal bun și un prefect bun, ori vrei să ți se modifice legea electorală ca să votezi în cutare colegiu și nu în cutare? Eu cred că mai toți cetățenii au să dăce: împărțiti-mă și despărțiti-mă cum voiiți cu legea electorale, dar dați-mi tribunal bun și administrațiune bună. (Aplause).

Vreau să dăce prin acesta că — curent pentru curent, și formulă pentru formulă — dacă este curent pentru legea electorale, din cauză că ar fi corupțiune la temelia ei, eu dăce că este un curent mult mai puternic în contra corupțiunii din administrațiune și în contra arbitrarului, cu care se numesc magistrații.

D. Iepurescu: Apoi tocmai aceasta este vina legii electorale de astăzi.

D. T. Maiorescu: Aud obiecțiunea, că aceste rele ar veni tocmai din cauza actualei legi electorale. Răspund îndată la această obiecțiune, căci și firul natural al argumentărei mă aduce la aceasta.

Poate unii din d-voastră cred în toată sinceritatea, că numai prin o reformă a legii electorale, se pot îndrepta aceste rele. Căci altfel ar fi de-a dreptul inexplicabil, cum în situațiunea noastră internă nu a-ți găsit ceva mai urgent de făcut, de cât reforma constituțională propusă astăzi.

Să examinăm puțin și această cesție.

Ce, d-lor, este oare serioasă obiecțiunea? Există oare în adevăr, acum și aici, mai mulți din d-voastre, cari să fie pëtrunși și convinși, că dacă se va face această reformă a legii electorale, au să iasă alt soiu de deputați, de cât în trecut, astfel de oameni necunoscuți de noi până acum? (Aplause). Ce? De aci înainte o să vedeți altfel de Camere, așa în cât prin acei deputați are să se facă cea ce ar fi fost imposibil să se facă prin cei de până acum? Cine crede astfel, tare îi este credința, dar eu nu väd nici un temei și sunt convins că vor eși cam același fel de deputați, ba chiar cam aceleași persoane. Căci, numai atunci când se va schimba în țara întreagă starea moravurilor, în cât țara să aibă alți oameni mai buni și mai culți decât noi, numai atunci cred, că ori cu patru colegii, ori cu unul, ori cu trei, vom pute avè altfel de Camere.

Dar să luăm lucrurile mai de sus.

D-lor, să strângem argumentațiunea și să o ridicăm la înălțimea cesțiunii.

La 1881 s'a proclamat regatul. În acele momente partitul liberal s'a afirmat ca un partid de ordine monarhică și nu are astă-đi, în bună discuțiune de principii, nici un adevărat conservator motivul de a se împotrivi din principiu în contra guvernului d-lui Brătianu. Monarhicii, dinasticii, constituționalii, conservatorii și liberalii, noi toți împreună, nu am vädut în tot timpul regatului alta, de cât legi de interes general.

Dacă aceasta este adevărat din punct de vedere al partitelor, alt-fel se presintă situațiunea, dacă o examinăm după cerințele organizării interne a noului nostru Stat. Aici trebuie să recunoaștem că prea puțin s'a făcut dela 1881 încoace.

Oare legea electorale a fost de vină?

Oare în adevăr Camera vechiă ar fi refuzat de a lucra pentru o mai temeinică organizare internă?

Apelez la cunoscințele, la simțimentul D-voastre practic, despre starea Camerei trecute și a celei de astă-đi. O hipotesă: dacă ar fi venit cabinetul actualului ministru să dăce: este epoca de organizare a Statului și fiind-că nu mai poate să meargă cu arbitrarul guvernului, fiind-că nu mai voim ca guvernul să fie supus acelei influențe rele, de care se plângea D. Lascar, a deputaților, faceți-mi o lege de admisibilitate în teate funcțiunile Statului, ca să îngreădească puterea mea în numirea funcționarilor. Credeți D-voastră că s'ar fi împotrivit Camera vechiă? Puteți crede D-voastră în extracțiunea D-voastră electorală de până acum, adecă în modul de a fi aleasă Camera cu patru colegii, este ceea care ar fi împiedecat pe deputați dela această operă de reformă? Cu ce drept aruncați o asemenea pată asupra Camerei vechi, asupra D-voastre, asupra legii electorale actuale? Cred că este simțimentul tuturor că ar fi nedreaptă o asemenea acuzare.

Și dacă ar fi venit același cabinet de acum trei ani și ar fi dăce Camerei liberale, ori cum ar fi fost extrasă ea după legea vechiă: nu este învățământul destul de lăpt în Stat, Constituțiunea cea vechiă din 1866 prevede scoli în toate comunele, să se facem mai multe, iată mijloacele bugetare combinate pentru aceasta: ați fi

refuzat D-voastră? Și dacă acesta-și guvern ar fi dăce: este o anomalie constituțională ca să atărne puterea în Stat, dela puterea executivă, este o enormitate să vină un ministru să instițue și să destițue un judecător după simplul lui arbitriu, și să se întâmple lucruri ca acum trei ani... Mă opresc puțin la acest episod, nu voiu căuta nume proprii de persoane, voiu arăta numai locul și timpul. La Giorgiu la o alegere parțială a colegiului al doilea, în Aprilie 1881, în pređiua alegerei s'a depărtat un judecător de instrucțiune și s'a pus altul în locu-i, care fusese, sub acesta-și guvern, destițuit pentru abusuri, în urma raportului procurorului general al curței de apel din Bucuresci.

Acest judecător mai avea două rude și dispunea de trei voturi în acel colegiu; după ce s'a făcut alegerea și a căđut candidatul opozițiunii tocmai cu aceste trei voturi, a venit alt ministru de justiție tot din partid și în același guvern, și 14 zile după alegere a destițuit din nou pe judecătorul cu trei voturi, dar alegerea era făcută în sensul partidului.

Să se întâmple asemenea scandaluri sub un regim liberal, și ministrul președinte să nu poată dăce Camerei sale: nu mai suferă țara arbitrarul acesta în magistratură, să ne punem pe o cale de onestitate elementară ca Stat constituțional, să se îndrepteze defectul fundamental al numirei magistraților după bunul plac al unui ministru și să facem o lege, pentru ca aceste numiri să se asigure așa încât persoana și averea cetățeanului să fie garantate în afară de interesele partitelor? S'ar fi găsit o Cameră aleasă, ori cum voiiți, care să dăce d-lui Brătianu: nu voiu să mă ocup de aceasta?

Nu o poate crede nimeni din D-voastră. Dar, fie că s'ar fi făcut reforma magistraturii după sistemul electiv al d-lui Roseti, fie că s'ar fi făcut după sistemul inamovibilității al altora, vorba era tot-d'a-una să se facă independent sanctuarul justiției de arbitrarul unui ministru. (Aplause).

Apoi dacă se făcea independentă justiția, dacă se lăția învățământul în scoale, dacă exista legea pentru admisibilitate în funcțiuni, oare nu ar fi fost mai mare independența alegătorilor față cu guvernul? Nu ar fi fost mai restrinsă influența guvernului asupra operațiunilor electorale și pe de altă parte mai restrinse cererile de funcțiuni din partea deputaților pentru favorisății lor? Incontestabil că da! Apoi atunci de ce n'ați făcut-o? Sau mai bine: dacă nați făcut-o până acum și o veți face de acum înainte, de ce nu acceptați să vedeți, ce ne va da Constituțiunea cea veche cu legea ei electorală, făcându-se întâiu ceea-ce ea însa-și cere, adecă o a treia putere în Stat prin independența magistraturii, o îngreădire a influențelor rele prin legea de admisibilitate în funcțiuni, o aplicare generală a legii de învățământ?

(Va urma).

CRONICĂ.

Și Sasii tot la Cluj! Dar nici ei nu pot. Cetim adecătele în „Siebenbürgisch-deutsches Tageblatt“:

„Din Cluj ni se scie: În 11 Maiu n., ca fiind aniversaria a 35-a dela executarea lui St. L. Roth, s'au adunat pe Felekvár doispredece Sasi ardeleni, cari petrec în Cluj, pentru a serba acolo, unde unul dintre cei mai nobili și-a vërsat sängele său scump, memoria acestuia într'un mod demn. De-oare ce însă o mulțime mare de curioși, atrași de focul dela edificiul gării, a împiedecat serbarea la fața locului, ei s'au dus într'o grădină publică; situată în oraș, unde în *memoriam et honorem Stephani Ludovici Roth* s'a frecat un salamandru solemn de doliu, după care toți cei de față au părăsit locul într'o dispozițiune serioasă și înstufletită.“

Curioși mai sunt „curioșii“ din Cluj!

*

Politiția din Cluj a dat cea mai bună dovadă despre cultura din veacul al nouespredeceale a fiitorilor funcționari de stat de naționalitate maghiară recuirând 10 polițiști și 10 gendarmi ca să bage cu baioneta scoasă cultură socială în tinerii lor universitari, adunați să conturbe petrecerea socială dela 3/15 Maiu a Românilor din Cluj. În același timp, când corpul de 20 a siguriții publice s'a adunat pentru a împiedeca scandalul ce erau siguri că intenționează cavalerii maghiari a înscena, aflăm că d-nul Nicora, pentru-că a cutezat se provoace poliția a grigi asupra susținerii ordinii bune, a fost arestat.

*

„Pester Lloyd“ comunică, că facultatea de filosofie din Viena a hotărât unanim, a denumi pre principele de coroană Rudolf de doctor de onoare pentru meritele Sale mari științifice. Adunarea

ținută de senatul academic al universității a aprobat hotărârea facultății filosofice. Remâne ca această hotărâre să se supună aprobării Majestății Sale Împăratului.

*

Șeful muzicei regimentului 5 de do-robanți (Vlașca) a compus un marș în onoarea arhiducei Rudolf și a arhiducesei Stefania.

Acest marș e dedicat MM. LL. Rege-lui și Reginei României.

Posta ultimă.

Cluj, 16. Maiu n. Ultimul număr al „Gazetei“, în care se află o depeșă, care denunță că averea și viața Românilor nu e sigură în Cluj, a fost ars de studenți.

Budapesta, 16 Maiu. Ministrul de culte indică într'un răsript trimis senatului academiei politehnice, că este bine să i se deo deocamdată profesorului Dobransky un concediu de două luni. Senatul a și luat o hotărâre în acest sens.

Viena, 16. Maiu. Astă-đi la oarele 5 d, a. s'a escat foc în galeria stângă a teatrului orășenesc. Parterul a început să ardă cu flacări. Pe la 5 1/2 s'a surpat tavanul cu candelabrul. La 6 1/2 a căđut cortina, care și-a percut prin aceasta razemul. Preste puțin s'a aprins și scena. În același timp flacărele au fost scoase de vânt între strada Schelling, unde a fost apoi nimicită camera de requisite. — La 9 1/2 s'a surpat acoperemntul și părăzii despărțitorii ai tractului din strada Schelling. Se presu-pune că focul s'a escat din nebăgare de seamă în atelierul de pictură. La început s'a signalizat numai un foc de odaia. Majestatea Sa a fost anunțat în tot pătrarul de ceas. Patru persoane sunt rănite; cincispredece dintre pompieri au căđut fără de simțire în urma încordărilor prea mari. La 10 oare focul era înnăbușit pe toate cele patru fronturi. Scena se vede de pe stradă. Casele vecine nu sunt în pericol.

Serviciul telegrafic al „TRIBUNEI“.

Budapesta, 16 Maiu n. Casa deputaților. Presidiul pomenește foarte călduros pe reposatul deputat și secretar de stat Pronay; casa a hotărât depunerea unei cununi pe costiug. O adresă a ministrului-președinte anunță, că Regele va închide dieta în 20 Maiu n. la 11 oare a. m. în castelul regal. Petru Dobransky a adresat o scrisoare cătră presidiu, în care se plânge asupra procederii arbitriului de onoare și cere emisiunea unei comisii parlamentare. Casa a trecut în privința acestei scrisori la ordinea dălei.

S'a prezentat raportul deputațiunii regnicolare în cesțiunea Fiumană. Raportul reservează expres punctul de privire unguresc față cu aspirațiunile respective ale Croației. Angagiamentul cel mai călduros pentru o dezvoltare cât mai intimă a legăturii între Ungaria și Fiume. Lunică din urmă ședință.

Viena, 17 Maiu n. Abia la 1 oară noaptea s'a putut privi de potolit focul dela „Stadttheater.“ Partea dinderet a scenei tot mai arde. Cătră reversatul dălei focul a fost stins cu desevășire. Tot ce a fost prețios din parterre s'a fost scăpat. Dintre multele versiuni despre isbucnirea focului pare a fi aceea adevărată, după care focul s'a născut în atelierul de pictură.

Berlin, 17 Maiu n. Notițele foilor despre pretinsa logodire intenționată a principelui Bulgariei cu o princesă din casa regală sunt neîntemeiate.

Cair, 17 Maiu n. Guvernul englezesc a permis trimiterea de soldați egiptieni, comandați de militari englezesci, la Dongola.

Director și redactor responsabil Ioan Slavici.

Bursa de Viena.
din 16 Maiu st. n. 1884.

Rentă de aur ung. 6%	122.55
" " " 4%	92.30
" " hârtie " 5%	88.90
Împrumutul căilor ferate ung.	142.25
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.50
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	100.75
" " " bănățene-timișene	101.—
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " transilvane	100.50
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.—
Împrumut cu premiu ung.	116.75
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin.	115.—
Rentă de hârtie austriacă	80.60
" " argint austriacă	81.25
" " aur austriacă	101.65
Losurile austr. din 1860	136.50
Acțiunile băncii austro-ungare	856.—
" " de credit ung.	316.75
" " " " austr.	317.—
Argintul	—
Galbeni imperătesci	5.73
Napoleon-d'ori	9.67
Mărci 100 imp. germăne	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.90

Bursa de Budapesta.
din 16 Maiu st. n. 1884.

Renta de aur ung. 6%	122.30
" " " 4%	92.35
" " hârtie " 5%	89.05
Împrumutul căilor ferate ung.	141.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (1-a emisiune)	96.75
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (2-a emisiune)	119.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ost ung. (3-a emisiune)	102.50
Bonuri rurale ung.	101.50
" " " cu cl. de sortare	100.50
" " " bănățene-timișene	101.—
" " " cu cl. de sortare	100.—
" " " transilvane	100.25
" " " croato-slavone	100.—
Despăgubire pentru dijma ung. de vin	98.50
Împrumut cu premiu ung.	117.—
Losuri pentru regularea Tisei și Segedin.	116.75
Renta de hârtie austriacă	80.60
" " argint austriacă	81.25
" " aur austriacă	101.50
Losurile austr. din 1860	136.50
Acțiunile băncii austro-ungare	855.—
" " de credit ung.	319.—
" " " " austr.	317.60
Argintul	—
Galbeni imperătesci	5.73
Napoleon-d'ori	9.65
Mărci 100 imp. germăne	59.60
Londra 10 Livres sterlinge	121.80

Bursa de Bucuresci.

Cota oficială dela 15 Maiu st. v. 1884.		
Renta perpet. (5%)	Cump.	vënd. 94.—
" amort. (5%)	"	" 95.—
Împr. oraș. Bucuresci	"	" 32.50
Banca națională a României	"	" 1427.—
Act. de asig. Dacia-Rom.	"	" 370 1/2
Credit mob. rom.	"	" 207.—
Act. de asig. Naționala	"	" 238.—
Scrisuri fonciare urbane (5%)	"	" 90.50
Societ. const.	"	" 293 1/2
Schimb 4 luni	"	" —
Aur	"	" 3.75%

Piața din Mediaș, 3/15
Hectolitru fl. 6.40—fl. 6.80; grâu —5.90; sęcara fl. 4.50—4.60; ovės cucuruzul fl. 4.—, păn fl. 4.25; nepă fl. 10.50—11.—; crumpene mėlaiul fl. 14.—; mazerea fl. 8.—, fasolea fl. 5.50—6.—; lintea fl. 28.—, sęcă brut 100 Kilo fl. 30.—, păn de sęcă topit fl. 60.—; unsoarea de slănină fl. 60.—, păn fl. 66.—; păn fl. 26.—; fęc fl. 1.60—1.90; fl. 26.—, păn fl. 40.—; spirtul carnea de vită Kilo 46 cr.; carnea de carnea de mel 40—48 cr.; ouė 6

Estreas din foaia oficială

Licitațiuni:
În 23 Mai st. n. furnisarea de ținea institutului penitențiar în Gherla.
În 5 Iunie st. n. se vënd (și au realitățile Emilie Amberboy în Turda.
În 5 Iunie pertractare de oferte financială în Sibiu pentru câștigarea în Teiuș.
În 14 Iulie st. n. se vënd reau Dordea jun. și cons. din Bungard (Bungard).
În 21 Iulie st. n. se vënd reau Kellner născ. Zay în Sibiu. (Tribunalul

SPIRT

de grad urcat, 90-92 % și rachiu

Frații Hager

Fabrică de spirt în Sibiu.

28 (5—20)

Fiii lui J. Unterer

băcaniă.

Sibiu, ulița turnului Nr. 8.

17 (7—7)

PROMESE

pentru

Losuri din 1864

Tragere din 3 Iunie 1884

➔ **Câștigul principal 200.000 fl.** ➔

à fl. 4 incl. timbru

se găsesc în banchieria lui

P. I. Kabdebo

în Sibiu.

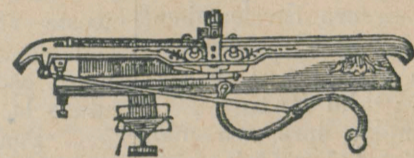
31 (2—6)

Emilia Simtion

Medalie de bronz

stabilement
de
marfă împletită

împletit
de
m a ș i

Sibiu, Strada Cisnădiei Nr. 43.

Se recomandă bogatul magazin de tot felul de

mărfuri de vară și de primăvară

și anume: **ciorapi** de dame, de **copii** și de **bărbați**, albi, în doue și veritabili, de toate mărimile și colorile, **ciorapi** de dame și de **copii** cu frumoase și mai variate desenuri și mărgini tari frumos brodate, **cingători** albe și colorate, un mare sortiment de **căpțe** și **hăinuțe** de **copii** etc., în doue ori trei colori atât în ghemuri, cât și jirebie, **marble cordonet** în 9, cea mai bună calitate.

Prețurile cele mai reduse.

Comandele primite din provincie și renoirile se efectuează și cu prețuri moderate.

3 (9)

➔ Se garantează soliditatea. ➔

Invitare de abonament la cele mai eftine diare române.

„**Amiculu Familiei**“ *diuar beletristic și enciclopedic-literar — cu ilustrațiuni.* Apare regulat în 1|13-a și 15|27-a și a fie-cărei lune în numeri câte de 2 și publică: *novele, poesii, romanuri, aventuri picante, impresiuni de călătorii, studii sociali, — articlii scientifici* mai ales din sfera economiei și a igienei de casă, *lumea mare* cu preferință acelea cari interesează mai de aproape societatea românească, — *principii de viață și notițe de petrecere.* Fie-care număr este bogat ilustrat. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e numai **4 fl.**, pre 1/2 an **2 fl.**, pre 1/4 de an **1 fl.** v. a. — Pentru România pre anul întreg **10** franci plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„**Preotulu Romanu.**“ *Diuar bisericesc scolastic și literar.* Apare regulat în 1-a și 16-a și (c. n.) a fie-cărei lune, în numeri câte de 1 1/4—2 1/2 coșales și publică: *articlii din sfera tuturor științelor teologice — tractate dogmatice, istorice, juridice, morali, pastoral, dar mai ales rituali, — predice* pre domineci, serbători și diferite a ales pentru ocațiuni funebrali, precum și *schife de predici*, și ori ce amenunte aplicabili în predici, *catechese* și alte *învețături pentru popor*, — *tractate pedagogice, didactice și recensțiuni literare, sciri* — din sfera bisericească, scolastică și literară. — Prețul de prenumerațiune pre anul întreg e **4 fl.**, pre 1/2 an **2 fl.**, pre 1/4 an **1 fl.** — plătibili în bilete de bancă ori în timbre postali.

„**Cartile Săteanului Român.**“ *Pentru toate trebuințele poporului român.* Apare în fie-care lună câte una carte de 1—1 1/3 coală — și publică: *istorioare, fabule, poesii, anecdote, proverbi și alte amenunte de învețătură și petrecere, cunoscințe de economiă, industriă, igienă ș. a., — sciri din lumea mare* mai ales mai de aproape ating pre poporul nostru. — Prețul de prenumerațiune pre un an întreg e numai **1 fl.** v. a., pentru România **2 franci 50 bani** — plătibili în timbre postali.

Toate aceste trei diuare deodată abonate costau pre anul întreg **8 fl. v. a.**, pentru România **20 franci** — lei.

➔ Aceia, cari vor abona toate trei diuarele sau baremi 2 din ele, vor primi gratis patru portrete frumoase până cel mult în 1 Maiu 1884. — Afară de aceste diuarelor noastre își pot procura cu prețul de jumătate toate scrierile apărute în edițiunea ori proprietatea noastră.

≡ Numeri de probă se trimit gratis ori cui. ≡

➔ A se adresa la: **Cancelaria „NEGRUTIU“** în Gherla — Szamosujvár — unde se mai află încă de vëndare următoarele

➔ **opuri de minune eftine** ➔

Amor și dincolo de morment. *Novelă de Ponson du Terail, trad. de N. F. Negrutiu.* Prețul 30 cr.

Biblioteca Săteanului Român. *Cartea I., II., III., IV.* cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul la toate patru 1 fl. — câte una deosebi 30 cr.

Biblioteca Familiei. *Carte I.* Cuprind materii foarte interesante și amuzante. Prețul 30 cr.

Colectă de *Recepte* din economiă, industriă, comerț și chemiă, pentru economi, industriași și comercianți. Prețul 50 cr.

Apologie. *Discusiuni filologice și istorice magiare* privitoare la Români, învederite și rectificate de Dr. Gregoriu Silasi. — *Partea I.* Paul Hunfalvy despre *Cronica* lui Georg Gabr. Șincai. Prețul 30 cr.

Renascerea limbii românești în vorbire și scriere învederită și apretiată de Dr. Gregoriu Silasi. *Broșura I. și II.* Prețul fie-căreia e 40 cr. — Ambele împreuna 70 cr.

Poesii de Vasiliu Ranta-Buticescu. Un volum de 192 pagini cuprind 103 poesie bine alese și arangiate. Prețul redus (dela 1 fl. 20 cr. la) 60 cr.

Ifigenia în Aulida. *Tragediă în 5 acte, după Euripide* tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Ifigenia în Tauria. *Tragediă în 5 acte, după Euripide* tradusă în versuri de Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Branda sau Nunta fatală. *Schiță din emigrarea lui Dragoș.* Națională. Prețul 20 cr.

El trebuie să se însoare. *Novelă de Maria Schwartz,* traducere de Maria Schwartz. Prețul 25 cr.

Secretele alor trei nopți sau trei morți vii. *Roman angles* după Pamfilu I. Grapini. Prețul 50 cr.

Hermann și Dorotea după W. de Goethe *traducțiune liberă* de Constantin Dobrogeanu-Gherea. Prețul 50 cr.

Economia pentru scoalele popor. de T. Rosiu. Ed. II. Prețul 30 cr.

Petulantul. *Comediă în 5 acte, după August Kotzebue,* tradusă de Ioan Petru Dulfu. Prețul 30 cr.

Nu mă uita. *Colecțiune de versuri funebrali; urmate de iertăciuni,* Prețul 50 cr.

➔ Toate acestea **20** opuri deodată procurate se dau cu prețul bagatel de